

Bosman pinta quadres que són profundament contemporanis, en combinar emocions intenses amb distanciament irònic, en juxtaposar la immediata agressivitat visual amb la més remota ambigüitat narrativa i en barrejar un art de qualitat superior amb la cultura popular.

Roberta Smith
(Crítica del «New York Times»)

MAIG - JUNY - 87

COLORES DE PARPALLO

LANDERER, 5 TL. 3322077 VALÈNCIA

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA

¿QUI OBLIGA AL CANVI IDIOMÀTIC?

La cultura valenciana, en castellà

Trencant amb la seua trajectòria anterior, la revista «Batlia» apareix «bilingüitzada» en el seu darrer número. Al fons, hi ha hagut la negativa d'alguns col·laboradors a traduir els seus articles.

A. C.

Fins el número especial centrat en un homenatge a Mèxic, la revista que edita la Diputació de València, *Batlia*, havia aparegut sempre escrita en català. Arran de la publicació en castellà d'aquest especial, els dos dissenyadors de la revista des del número, u, Josep Palàcios i Manuel Boix, van decidir deixar de fer-ho.

Ara, de nou, la història s'ha repetit. Després de l'especial, la revista hauria d'haver tornat al seu idioma original, però el darrer número dedicat a la cultura valenciana dels vuitanta, ha aparegut amb articles escrits en els dos idiomes.

Segons sembla, el crític d'art Manuel García i l'empleat de banca i aficionat a la gastronomia Antonio Vergara es van negar reiteradament a la possibilitat de traduir les seues col·laboracions.

Després d'algunes insistències i de comentar-los que s'havia fet així amb tots els altres articles, fins i tot amb alguns de distints polítics de l'oposició conservadora, van contestar al director de la publicació que, en cas de traduir-los, en el mateix article hauria d'aparèixer ben visible una nota que indicara aquest fet, «sense el consentiment dels autors».

«Cultura valenciana dels anys vuitanta» ha aparegut, doncs, finalment, amb articles en castellà.

I no és aquesta una actitud que comence i acabe amb una publicació. Es repeteix cada dia entre els corredors des d'on es dirigeix la política cultural de les institucions valencianes, amb el rebuig total a la mateixa legislació que aquestes institucions han aprovat. □